

mijmering / marktplaats

Die van mij appte een foto van een opengeslagen boek. Het was wat je noemt een dikke pil, een wetenschappelijk werk van

wel twaalfhonderd pagina's, en zo te zien was hij er net in begonnen. Kijk eens hoe zinnig ik mijn coronatijd doorkom, zei de foto. Twee uur later zat hij bij mij aan tafel achter hetzelfde boek. Hij was al op pagina 12.

Na vijf minuten greep hij naar zijn mobiel. Schielijk, zodat ik het niet zou zien. Even later wéér, nu iets minder schielijk - ik lette toch niet op - en de derde keer was het schielijke er wel af. Ik kon mijn mond niet houden. 'En? Heeft Marktplaats nog iets leuks te bieden'? Hij keek betrappt en sloeg gauw om naar pagina 13.

De menselijke geest, ook de zijne en zelfs de mijne, is snel verleid. Verleider bij uitstek, verslavend zelfs, is een site als Marktplaats. Je blijft erop kijken, elke minuut wordt er wel weer iets nieuws te koop aangeboden waarvan je denkt dat je het nodig hebt. Bij elk piepje laat je alles uit je handen vallen en als je niet oppast zit je avond in avond uit eetkamerstoelen, crossfietsen, boksballen en vishengels te zoeken. Je ziet honderd keer dezelfde advertenties langskomen, je hoopt dat niemand jouw favoriet heeft overboden en de verkoper toehapt.

'Je kunt ook nooit eens rustig lezen', hoorde ik hem mopperen, terwijl hij zijn mobieltje buiten handbereik schoof. Hup, daar was het piepje weer. Hij reageerde niet. Maar na drie piepjes kleurde zijn hoofd rood, schoof hij onrustig op zijn stoel en trilden zijn handen. 'Toe maar jochie', zei ik begripvol, 'pak 'm maar'. Hij griste het ding van tafel en gaf een gil. 'Hébbes'! Struikelend over het op de grond gevallen boek graaide hij naar jas en autosleutels. 'Twee in Coevorden en drie in Den Helder. Ik ben voor negenen terug'.